

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง
การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดย
ผ่านนิทานหนังสือภาพ

ผู้วิจัย
นางวราพร ภู่อครบุรี
รหัส 571031321057(ห้อง 1)

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษา
รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ
2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง
การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดย
ผ่านนิทานหนังสือภาพ

ผู้วิจัย
นางวราพร ภูธรบุรี
รหัส 571031321057 (ห้อง 1)

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย
โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ
ชื่อผู้วิจัย นางวราพร ภูธรบุรี
ปีที่ทำวิจัย 2562

บทนำ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาย - หญิงอายุ 3 - 4 ปีกำลังศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเทศบาล ตำบลแะ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยผ่านนิทานหนังสือภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานและแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยการดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 1 สัปดาห์ทำให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมที่หลากหลาย เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน จากแผนจัดประสบการณ์หลักสูตรสถานศึกษา/หลักสูตรการจัดการศึกษา ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลแะ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ประเทศใดที่คนในชาติมีความรู้ประเทศนั้นย่อมมีความเจริญรุ่งเรืองดังนั้นประเทศต่างๆจึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนในชาติของตนโดยการให้ความสำคัญต่อการให้การศึกษาแก่คนในชาติเพราะการศึกษาคือการพัฒนาให้คนมีความรู้ที่สามารถสร้างตนให้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้นสร้างชาติให้อยู่อย่างมีความสุขและรุ่งเรืองได้ (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2542 : 86) ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่ให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาแก่คนในชาติและได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 โดยระบุว่าจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคน

ไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การศึกษาปฐมวัยถือเป็นการศึกษาที่ให้แก่วัยเริ่มต้นของชีวิตมนุษย์เป็นรากฐานในการเตรียมความพร้อมเป็นช่วงเวลาทองของชีวิตและเป็นพื้นฐานสำหรับวัยต่อไปกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงช่วงอายุของเด็กปฐมวัยคือเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งถึง 6 ขวบเป็นช่วงที่พัฒนาการเจริญอย่างรวดเร็วทั้งด้านร่างกายด้านอารมณ์ด้านสังคมและด้านสติปัญญาโดยเฉพาะในด้านสติปัญญาซึ่งในช่วงอายุ 0 - 4 ปีจะพัฒนาได้ถึงร้อยละ 50 จะเพิ่มอีกร้อยละ 30 ในช่วงอายุ 4 - 8 ปีและที่เหลืออีกร้อยละ 20 จะพัฒนาระหว่างอายุ 8 - 17 ปีโดยประมาณ (ภรณ์คุรุรัตน์. 2540 : 46) ดังนั้นการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมทักษะและพัฒนาการให้กับเด็กในช่วงนี้จึงมีความสำคัญมาก

เด็กปฐมวัยเป็นช่วงที่ควรส่งเสริมให้มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เพราะเด็กปฐมวัยเป็นช่วงที่เข้าใจคณิตศาสตร์ได้ดีเพราะในขณะที่เด็กพัฒนาทักษะทางสติปัญญาความสามารถทางการเรียนรู้โนคติทางคณิตศาสตร์จะพัฒนาด้วย (หรรษานิลเชียร. 2535 : 157) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญโทเจริญผล(2536 : 60) พบว่าความสามารถทางสติปัญญากับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกส่วนการพัฒนาสติปัญญาของเด็กจะเกิดขึ้นได้โดยพัฒนาเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับการจัดสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ที่เหมาะสมที่เอื้ออำนวยต่อพัฒนาการเด็ก (รัชนิสมประชา. 2533 : 2) ดังเช่นงานวิจัยของฉวีวรรณนิยมชาติ (2538 : 116 - 117) ได้ศึกษาการพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กก่อนประถมศึกษาที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นตามมุมคณิตศาสตร์อย่างมีแบบแผนโดยทดลองกับเด็กอายุ 5 - 6 ปีผลพบว่าเด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นตามมุมคณิตศาสตร์อย่างมีแบบแผนมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นตามมุมคณิตศาสตร์แบบปกติ

เนื่องจากทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์นั้นสามารถสอดแทรกได้อยู่ทุกกิจกรรมในการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์นั้นจึงมีหลายวิธีนิตานเป็นแนวทางหนึ่งทั้งนี้เพราะเด็กปฐมวัยชอบนิตานเพราะนิตานให้ความสนุกสนานตองสนองความต้องการของเด็กไม่ว่าจะเป็นความอยากรู้อยากเห็นการยอมรับส่งเสริมความคิดความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็ก (สมศักดิ์ปริบูรณ์. 2542 : 50 - 62, กุลยาตันติผลาชีวะ. 2541 :

10 - 19) เมื่อนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชอบเด็กจึงเกิดการเรียนรู้ได้ดีสามารถจดจำกล้าแสดงออกและมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่ฟังปราถนาครูจึงสามารถสอดแทรกสิ่งที่ต้องการสอนเด็กหรือเนื้อหาความรู้ต่างๆให้กับเด็กตามจุดประสงค์ที่ครูต้องการได้ซึ่งทำให้เด็กสามารถจำได้ดีและสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ได้ดังเช่นน้ำฝนปิยะ. (2542 : 20 - 24) ได้ใช้นิทานในการสอนวินัยโดยครูเป็นผู้แต่งขึ้นมาและทดลองสอนจริงเมื่อมีเหตุการณ์ที่เด็กขาดระเบียบผลของการปลูกฝังวินัยจากการเทียบเคียงจากนิทานพบว่าเด็กจะพอใจเข้าใจง่ายและจดจำได้ในทำนองเดียวกันเกริกยูนพันธ์กล่าวว่าการที่เด็กชอบสิ่งใดเด็กสนใจและกระทำสิ่งนั้นได้นานนิทานจึงช่วยสร้างสมาธิของเด็กให้ยาวนานขึ้น (เกริกยูนพันธ์.2539 : 55 - 56) และเมื่อเด็กมีสมาธิยาวนานขึ้นเด็กก็จะรับรู้สิ่งต่างๆได้มากขึ้นยิ่งถ้านิทานเหล่านั้นได้รับการเสริมสร้างให้น่าสนใจด้วยเทคนิคใหม่แล้วก็จะได้ผลในการสอนเด็กเหลือคณานับ (วิชัยวงษ์ใหญ่. 2539 : 20) การนำเนื้อหาวิชาทางคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นนามธรรมยากแก่ความเข้าใจไม่มีแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียนเพียงพอมาดัดแปลงเป็นนิทานขึ้นมาจะช่วยทำให้เด็กได้รับความเพลิดเพลินและเรียนรู้ไปด้วยอย่างสนุกสนานและยังเป็นการสร้างเจตคติที่ดีเกี่ยวกับคณิตศาสตร์อีกทางหนึ่งนอกจากนี้นิทานยังช่วยผ่อนคลายอารมณ์พัฒนาภาษาปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและปรับพฤติกรรมของเด็กที่ไม่ฟังประสงค์และจากการทดลองของสุขสมรประพัฒน์ทอง. (2521 : 31 - 33) ซึ่งได้ทำการศึกษาถึงอิทธิพลของนิทานสำหรับเด็ก

จากปัญหาและความสำคัญของคณิตศาสตร์และการจัดกิจกรรมเล่านิทานดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่าการจัดกิจกรรมการเล่านิทานจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หรือไม่อย่างไรซึ่งทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ได้แก่ทักษะการนับและทักษะการรู้ค่าตัวเลขเนื่องจากเป็นทักษะที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 2 - 3 ปีซึ่งผลการวิจัยที่ได้เป็นแนวทางหนึ่งของการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยในรูปแบบหนึ่งของการเล่านิทาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ ก่อนและหลังการเล่านิทานหนังสือภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในการวิจัยได้แก่ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชาย - หญิงอายุ 3 - 4 ปีกำลังศึกษาอยู่ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลชะ ภาควิทยาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน
2. ด้านตัวแปร
ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย
ตัวแปรอิสระได้แก่นิทานและวรรณกรรม
ตัวแปรตามได้แก่ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยการนับจำนวน
3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ ต้นไม้แสนรัก สาระที่ควรรู้ ธรรมชาติรอบตัว
ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

คำศัพท์ 1 หมายถึง เด็กปฐมวัยหมายถึงเด็กนักเรียนชาย - หญิงที่มีอายุระหว่าง 3 - 4 ปีกำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลชะ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

คำศัพท์ 2 หมายถึง ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หมายถึงทักษะเบื้องต้นที่เป็นพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยได้แก่การนับจำนวนที่ประเมินได้โดยใช้แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ดังนี้

1. การนับ ได้แก่ความสามารถในการนับตามลำดับ 1 ถึง 5

นิทานคณิตหมายถึงนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในด้านการนับซึ่งอาจเป็นนิทานที่มีอยู่แล้วในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

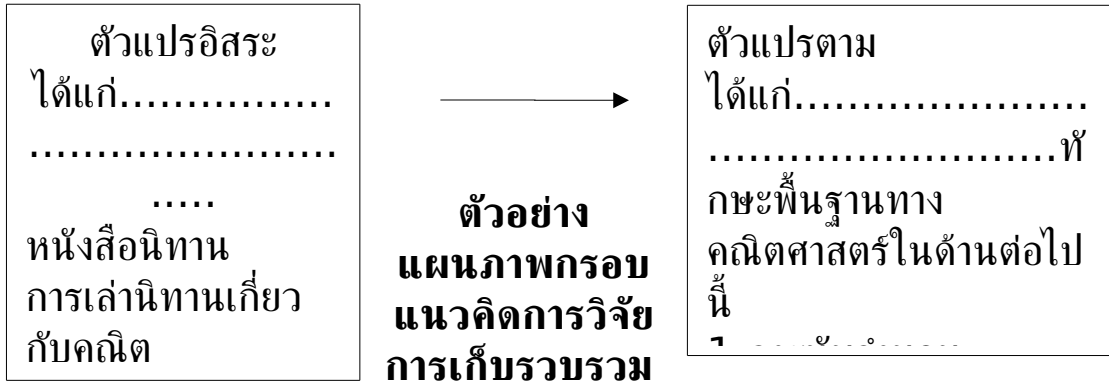
คำศัพท์ 3 หมายถึง การเล่านิทานหมายถึงการเล่านิทานที่แต่ละเรื่องจะกำหนดจุดประสงค์ของการเล่าการเล่าครูจะสนทนากับเด็กประกอบคำถามคณิตศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องราวที่เล่าในเรื่องการนับการรู้ค่าตัวเลขระหว่างการเล่านิทานผู้เล่าจะใช้น้ำเสียงและเทคนิคจูงใจใช้สื่อเป็นรูปธรรมคือภาพและหุ่น

ประกอบการเล่าให้เด็กสนใจนิทานและตอบคำถามเมื่อเล่านิทานจบผู้เล่ากับ
เด็กจะร่วมกันสรุปเนื้อหานิทานและทำกิจกรรมทบทวนคณิตศาสตร์เกี่ยวกับ
เรื่องที่เล่า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระได้แก่นิทานและวรรณกรรม

ตัวแปรตามได้แก่ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยการ
นับจำนวน
แสดงได้ตั้งแผนภาพต่อไปนี้



ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีเครื่องมือ 2 ประเภทดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนการสอนด้วยนิทานส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์

1.2 นิทานเรื่อง 1.เม่นหลบฝน 2.กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน 3.อ่านสนุกตอนนับฝั่ง 4.หมู่บ้านของผม 5.เมี้ยวเมี้ยว มา มา จะพาไปหาแม่

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการนับจำนวนกลุ่มสาระการเรียนรู้คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เรื่องการนับจำนวน

1.1 ลักษณะเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนการสอนด้วยนิทานส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์

2. นิทานส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์

การสร้างเครื่องมือ

คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยจะศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งในเรื่องสาระการ

เรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ ศึกษา เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยนิทานส่งเสริมทักษะ ทางคณิตศาสตร์ ศึกษาเอกสารตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้และการจัดการ เรียนการสอนด้วยนิทานส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ ทดลองเขียนแผนการจัดการเรียนการสอนด้วยนิทาน ส่ง เสริมทักษะทางคณิตศาสตร์นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้าง เสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ทดลองจริงต่อ ไป

(ขั้นนี้สามารถเขียนให้ละเอียดถึงการทดลองใช้แผนการจัดการเรียน การสอนด้วยนิทานส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ทั้ง 2 ชั้นจะดีมาก)

ดำเนินการเลือกนิทานดังนี้

ลักษณะเครื่องมือ

เลือกนิทานที่มีอยู่ทั่วไปตามท้องตลาด ทั้งที่เป็นนิทานไทยและนิทาน แปล โดยใช้หลักเกณฑ์ในการเลือกคือ เนื้อหาของนิทานจะให้ความ สนุกสนานและสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ใน ด้าน การนับจำนวน

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะ คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับการจัดทำบทเรียน สำเร็จรูป

3. สร้างบทเรียนสำเร็จรูป จำนวน 5 เล่ม แต่ละเล่มมีรายละเอียดดังนี้

- คำนาม
- คำสรรพนาม
- คำกริยา(เป็นต้น)

4. นำนิทานที่ทำได้และเห็นว่าเหมาะสมเสร็จเรียบร้อยแล้วไป ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ

5. แก้ไขปรับปรุงสำเร็จรูป

6. ทดลองใช้นิทานควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้กับเด็ก ปฐมวัยห้อง 1 กับเด็กเรียนอ่อนที่สุดจำนวน 5 คนพร้อมบันทึกหลังการใช้

7. แก้ไขปรับปรุงนิทานสำเร็จรูป

ตาราง 1 รายชื่อนิทาน

สัปดาห์ ที่	วันที่ทำการ ทดลอง	เรื่อง	ทักษะพื้นฐานทาง คณิตศาสตร์
1	จันทร์	เม่นหลบฝน	การนับจำนวน
2	อังคาร	กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน	การนับจำนวน
3	พุธ	อ่านสนุกตอนนับฝั่ง	การนับจำนวน
4	พฤหัสบดี	หมู่บ้านของผม	การนับจำนวน
5	ศุกร์	เมี้ยวเมี้ยว มา มา จะพา ไปหาแม่	การนับจำนวน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่องชนิด ของคำ

ลักษณะเครื่องมือ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้
คณิตศาสตร์แสนสนุกการนับจำนวน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้น
ปฐมวัยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-
5 ปี) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลชะอำเภอครบุรีจังหวัดนครราชสีมา
เป็นแบบทดสอบที่ผู้สร้างขึ้นเองเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 1 ตัว
เลือก

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546
(สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
คณิตศาสตร์และการสร้างแบบทดสอบวัดผลสำเร็จทางการเรียน
2. ศึกษาตัวชี้วัดชั้นปีและจุดประสงค์การเรียนรู้
3. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. นำแบบทดสอบที่เสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
สอบให้ข้อเสนอแนะ
5. แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบเพื่อนำไปใช้ทดลองจริงต่อไป

แผนแบบการ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental
Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ
One-Group Pretest Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ.2538:249 ดังตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน (Pretest)	ทดลอง	สอบหลัง (Posttest)
E	T_1	X	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

E แทน กลุ่มทดลอง

T_1 แทน การทดสอบวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลอง

T_2 แทน การทดสอบวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์หลังการทดลอง

X แทน การเล่านิทานคณิต

การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

1. ขั้นก่อนดำเนินการทดลอง

คุณครูนำเด็กเข้าสู่เรื่องราว เช่น การร้องเพลง การสนทนา การทำท่าทาง การใช้คำถาม และสร้างข้อตกลงร่วมกัน ระหว่างคุณครูกับเด็กในการปฏิบัติตัวระหว่างฟังนิทานหนังสือภาพ

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

ครูเล่านิทานครูเล่านิทานโดยใช้สื่อประกอบการเล่า เช่นรูปภาพ คุณต่างๆเป็นต้นในระหว่างการมีการ สนทนาซักถามหรือให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่าเช่นช่วยนับจำนวนเป็นต้นเพื่อให้เด็กได้ ฝึกทักษะในเรื่องการนับจำนวนตามจุดประสงค์ของการเล่านิทานเรื่องนั้น

3. ขั้นหลังดำเนินการทดลอง

ขั้นสรุปเด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปเนื้อหาของนิทานและร่วมกันทำกิจกรรมทบทวนนิทานที่มีความสัมพันธ์กันกับเนื้อเรื่องและส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ตามจุดประสงค์ของนิทานเรื่องนั้น

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือหน่วยการเรียนรู้เรื่องคณิตคิดให้ได้ การนับจำนวนอายุ 3-4 ปีคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546(สำหรับเด็กอายุ 3- 5 ปี)

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิจัย 1 สัปดาห์วันละ 20 นาที โดยทดลองในช่วงเช้า 10.00-10.20 น. ในวันจันทร์ , วันอังคาร , วันพุธ , วันพฤหัสบดี, วันศุกร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยผ่านนิทานหนังสือภาพ หน่วยการเรียนรู้เรื่องคณิตศาสตร์แสนสนุก ในการวิจัยครั้งนี้มีผลวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ ก่อนและหลังการเล่นนิทานหนังสือภาพ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ

แสดงดังตารางที่ 1

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย X	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD
ก่อนเรียน	4.80	1.497
หลังเรียน	8.40	1.673

ตารางที่ 1 ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยผ่านนิทานหนังสือภาพ

จากตารางที่ 1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่ากิจกรรมการเล่นนิทานหนังสือภาพ ทำให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ สูงขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่าเมื่อจัดกิจกรรมการเล่นนิทานหนังสือภาพนี้ เด็กปฐมวัยมีคะแนนการพัฒนาทักษะทางด้านคณิตศาสตร์สูงขึ้น

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ ก่อนและหลังการเล่นนิทานหนังสือภาพ**แสดงดังตารางที่ 2-3**

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยผ่านนิทานหนังสือภาพ ก่อนและหลังการเล่นนิทานหนังสือภาพ

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p
ก่อนเรียน	4.80	3.347		
หลังเรียน	8.40	1.673	3.674	.021

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่าเด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทาง
คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า
กิจกรรมการเล่นิทานหนังสือภาพทำให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะพื้นฐาน
ทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 3 คะแนนก่อนทำกิจกรรม คะแนนหลังทำกิจกรรม และคะแนน

คนที่	คะแนนหลัง เรียน	คะแนนก่อน เรียน	คะแนน ก้าวหน้า
1	6	2	4
2	8	4	4
3	10	6	4
4	8	2	6
5	10	10	0

ความก้าวหน้าของ
เด็กปฐมวัยหลัง
จากใช้นิทาน
หนังสือภาพเพื่อส่ง
เสริมทักษะพื้นฐาน
ทางคณิตศาสตร์

จากตารางที่ 3 พบว่า หลังจากจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะพื้นฐานทาง
คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยผ่านนิทานหนังสือภาพ เด็กปฐมวัยมี
ระดับคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนการทำกิจกรรมการเล่นิทานคณิตศาสตร์

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 Posttest	8.40	5	1.673	.748
Pretest	4.80	5	3.347	1.497

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 Posttest & Pretest	5	.821	.088

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower				Upper
Pair 1	Posttest - Pretest	3.600	2.191	.980	.880	6.320	3.674	4	.021

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า กิจกรรมการเล่นนิทานหนังสือภาพ ทำให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่าเมื่อจัดกิจกรรมการเล่นนิทานหนังสือภาพนี้ เด็กปฐมวัยมีคะแนนการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น

2. พบว่าเด็กปฐมวัย มีการพัฒนาทักษะทางด้านคณิตศาสตร์หลังเรียนต่างจากก่อนเรียน ระดับดีมาก 5 คน คะแนนการพัฒนาทักษะทางด้านคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานหนังสือภาพนี้ ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะทางด้านคณิตศาสตร์สูงขึ้น

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/ บทเรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้ จากกระบวนการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมโดยใช้ นิทานหนังสือภาพ เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย ชั้น เด็กเล็กปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลชะ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัด นครราชสีมา ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าปรากฏผล ดังนี้

1.เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานหนังสือภาพ หลังการ ทดลองมี การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์แตกต่างจากก่อนการ ทดลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเพิ่มขึ้นทุกคน สามารถอภิปรายผลได้ว่า การที่เด็กมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น เนื่องจากการ จัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมโดยใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ตาม แผน จัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการใช้นิทานและวรรณกรรมอย่างต่อเนื่อง สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โดยเด็ก ปฐมวัยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม การแสดงความคิดเห็น การสนทนาถึง ข้อความจากการเรียนรู้ เช่น การร่วมนับสิ่งของต่างๆในกิจกรรม การนับปาก เปลา่ร่วมกัน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กได้คิดร่วมกัน แสดงความคิดเห็น และแก้ไขส่วนที่ผิดพลาดเพื่อสร้างความรู้ที่ถูกต้องร่วมกัน

2.การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการ จัดกิจกรรม โดยใช้นิทานหนังสือภาพ เมื่อพิจารณาผลการวิจัย พบว่า หลัง จากจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานหนังสือภาพเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยการนับจำนวน 1 - 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อน การทดลองสามารถอภิปรายผลเป็น ทักษะได้ดังนี้ ในการจัดกิจกรรมครูผู้ สอนต้อง กำหนดผลของการเรียนรู้ที่ชัดเจนซึ่งตรงกับผลการวิจัย ผู้วิจัยได้กำ หนดผลการเรียนรู้ด้วยทักษะ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในการเรียนการสอน แต่ละเรื่องไว้ เช่น การนับจำนวนสัตว์ที่มีอยู่ในภาพ ประกอบการเล่านิทาน กา รบอกจำนวนที่สัมพันธ์กับค่าตัวเลขนั้นๆ ซึ่งจำแนกอภิปรายตามทักษะได้ดังนี้

2.1 ทักษะการนับจำนวน คือ ความสามารถในการนับเลขเรียงลำดับ นิตยา ประพฤติกิจ (2541:26 - 27) กล่าวว่า การนับถือเป็น คณิตศาสตร์เกี่ยวกับตัวเลขอันดับแรกที่เด็ก รู้จัก แต่การท่องจำตัวเลขได้ไม่ ได้หมายความว่า เด็กเข้าใจความหมายเสมอไป เพราะเด็กนับเลข ได้อาจใช้วิธี การท่องตัวเลขไปเรื่อย ๆ แต่การนับของเด็กจะมีเหตุมีผลยิ่งขึ้น หลังจากมี ความเข้าใจ และใช้ตัว เลขเป็นแล้ว และเข้าใจหลักของเหตุผลในเรื่องการ เชื่อมโยงตัวเลขกับสิ่งของทั้งหมดเมื่อ รวมกัน เพราะเด็กจะใช้วิธีนับปากเปลา่

เป็นหลัก ๆ ไป เช่น การนับที่ละ 1 นับ 2 นับ 3... กิจกรรมที่เกี่ยวกับการนับควรให้เด็กได้ฝึกจากประสบการณ์จริง เช่น การนับจำนวนหนองช้างมีกี่ตัว หนอนเสียมี่กี่ตัว หรือนับเพื่อ ๆ ในหมี่เด็กผมยวก็คน การนับเป็นกิจกรรมที่ต้องเรียนรู้จากการลงมือกระทำ จะทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในเรื่องการนับ และสามารถเชื่อมโยงกับตัวเลขได้ซึ่งในกิจกรรมการวิจัยที่ส่งเสริมทักษะการนับนั้น จำเป็นที่จะต้องให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการนับจากการทำกิจกรรมกลุ่ม หรือจากการที่ครูจัดกิจกรรมเล่านิทานและวรรณกรรมและร่วมกันแสดงความคิดเห็น ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ เนื่องจากการคิดที่มีมากกว่าหนึ่งวิธีในการหา คำตอบจากการนับ การที่เด็กได้เรียนรู้ว่า วิธีการนับจากเพื่อการแลกเปลี่ยนวิธีคิด จะทำให้เด็กเรียนรู้ ได้ดีขึ้น การได้หยิบจัดไปพร้อมกับการนับ เช่น จากรูปภาพ จากการเล่น การเล่าไปวาดไป จะการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ จะทำให้เด็กมีความเข้าใจเรื่องการนับดีมากขึ้น

2.2 ทักษะการรู้ค่ารู้จำนวน คือ ความสามารถในการจัดและการบอกค่าจำนวน และความสามารถในการเรียงลำดับ มากไปน้อย หรือ น้อยไปมาก ลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 ในการ วิจัยสังเกตพบว่า ความสามารถในการรู้ค่าจำนวน นั้นเด็กจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ของตัวเลขและการนับเสียก่อน จึงจะสามารถเปรียบเทียบได้ว่าสิ่งมากกว่าน้อยกว่า ดังนั้นในการจัดกิจกรรม ในรูปแบบกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรม เด็กจะต้องได้รับ ประสบการณ์จริง ทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันของเด็กในการส่งเสริม ความเข้าใจ ด้วยการใช้นิทานและวรรณกรรมโดย เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้โอกาสเด็กได้สร้างความรู้และทักษะ ปลูกฝังให้เด็ก รู้จักการค้นคว้าและแก้ปัญหาและความรู้ทางคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐาน และสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ การรู้ค่าของจำนวนสิ่งต่างๆ เด็กจะต้องเข้าใจความหมายทาง คณิตศาสตร์ เช่นกิจกรรมในการวิจัยโดยใช้นิทานและวรรณกรรม เกี่ยวกับ ทักษะการรู้ค่ารู้จำนวน และการเสริมด้วยกิจกรรมต่างๆหลังจากการเล่น นิทาน เช่น ให้เด็กหยิบสิ่งของตามจำนวนตัวเลขที่ครูกำหนด เป็นการเรียนรู้ ทักษะ ทางคณิต ศาสตร์อย่างสนุกสนาน และเข้าใจง่าย ซึ่งเด็กได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมในรูปแบบนิทานและวรรณกรรม พัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ วิทยาศาสตร์ สังคม ภาษาไทย ฯลฯ ที่แตกต่างกันไปตามรูปแบบการเรียนรู้ เช่น การเล่านิทานเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา เพื่อศึกษาความแตกต่าง

2. ควรมีการนำรูปแบบกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรม มาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กหญิงและเด็กชาย กลุ่มอื่นๆเพื่อหาความแตกต่างในการใช้รูปแบบกิจกรรมการใช้นิทานและวรรณกรรมแบบเดียวกัน

3. ควรมีการศึกษาความแตกต่างในการทำกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมระหว่างหนังสือเป็นรูปเล่ม และจากไอแพด เพื่อเปรียบเทียบความสนใจ ความเข้าใจของเด็กปฐมวัย

รายการอ้างอิง

กรมวิชาการ . (2546). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เอดิชั่นโปรดักส์.

----- . (2551). คู่มือการจัดการสอนแบบจิตปัญญา. กรุงเทพฯ มหานคร :เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.

เกริก ยุ้นพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.

ขวัญนุช บุญย่อง. การส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย
โดยการเล่านิทาน

“นิทานคณิต”. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2551.

ครุรักษ์ ภิมย์รักษ์. (2540, กรกฎาคม-กันยายน). “นักเล่านิทานสร้าง
นักอ่าน, “สารพัฒนาหลักสูตร. 16(130) : 44-47.

ฉวีวรรณ กินาวงศ์. (2526). การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : พิมพ์.

ขนาด เนื้อสุวรรณทวี. (2542). การสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ชลธิป สมานิต. คู่มือการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพิ่มพูนศักยภาพ
ศึกษานิเทศก์และครูปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.), 2553.

นพพร พานิชสุข. (2522, มกราคม). “นักเรียนจะเรียนคณิตศาสตร์ให้เก่ง
ได้อย่างไร”, มิตรครู. 22 : 21-22.

นิตยา คชภักดี. (2530). จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.

นิตยา ประพฤติกิจ. (2537). คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่
2. เพชรบุรี : วิทยาลัยครูเพชรบุรี.

เนื่อน้อง สันบบุญ. (2541). ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้
รับการจัดประสบการณ์เล่านิทาน

ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร

บุญไท เจริญผล. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสติ
ปัญญา กับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย. ปรินญา
ณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

บุญเยี่ยม จิตรดอน. (2532). “การจัดประสบการณ์เพื่อสร้างมโนคติทาง
คณิตศาสตร์,” เอกสาร ประกอบการ สอนชุดวิชาการสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ประไพจิตร เนติศักดิ์. (2529). การสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถม
ศึกษา. ลำปาง : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์ วิทยาลัย
ครูลำปาง.

- พรจันทร จันทิมล. (2529, มิถุนายน). “การเล่านิทานสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน, “รักรูก.4(41) : 103-105.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2534). เทคนิคการเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- มาลี วรรษทรัพย์. (2531). การศึกษาความสามารถในการสังเกตและจำแนกของเด็กปฐมวัยที่เล่นเกมการศึกษาด้วยวิธีต่างกัน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2528). การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียร์สโตร์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ลัดดา นิลละมณี. (2527). “หน่วยที่ 7 สื่อการเล่าเรื่องและนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย,” เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับเด็กปฐมวัย เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณศิริสุนทร. (2532). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- วิไล เวียงวีระ. (2526). “เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน เล่ม 2, “ ชมรมไทยอิสราเอล. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- ศรีสุดา คัมภีร์ภักธ. (2534). ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะที่เน้นองค์ประกอบพื้นฐาน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุขสมร ประพัฒน์ทอง. (2521). อิทธิพลของการใช้นิทานสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุดาวดี ไยพิมล. (2533). ความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือและการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมติประกอบ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). คู่มือการจัดกิจกรรมที่
เห็นเด็กเป็นศูนย์กลางระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา.
- Donalson, and Magret, B.G. (1968, November). "Less
is More : A Study of Language Comprehension
in Children," British Journal of Psychology. 59 :
461-471.
- Kaur, J. (1973). "Evaluation of the Science Process
Skills or Observation and
Classification," Dissertation Abstracts
Internationnal. 34(1) : 186-A.
- Stewig, W.J. and Simpson, J.M. (1995). Language art in
the Early Childhood Classroom. California :
Wadsworth Publishing Company.

ภาคผนวก

คู่มือแผนจัดกิจกรรมการเล่านิทานส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ หลักการและเหตุผล

ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เป็นทักษะที่ควรส่งเสริมให้เด็กตั้งแต่วัยในช่วงปฐมวัยเนื่องจากเป็นวัยที่เข้าใจคณิตศาสตร์ได้ดีการส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ให้กับเด็กปฐมวัยนั้นสามารถทำได้หลายวิธีโดยการจัดประสบการณ์ที่让孩子ได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับการนับจำนวน ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งเนื่องจากโดยธรรมชาติแล้วเด็กทุกคนชอบนิทานครูจึงสามารถสอดแทรกสิ่งที่ต้องการสอนเด็กหรือเนื้อหาความรู้ต่างๆให้กับเด็กได้

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยในการนับจำนวน

แนวการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

แนวการเล่านิทานแต่ละเรื่องทุกครั้งมีการดำเนินการตามขั้นตอนการเล่านิทานดังต่อไปนี้

1. ชี้นำครูนำเด็กเข้าสู่เรื่องราวเช่นการร้องเพลงการสนทนาการทำท่าทางการใช้คำถามและสร้างข้อตกลง

ร่วมกันระหว่างครูกับเด็กในการปฏิบัติตัวระหว่างฟังนิทาน

1. ชั้นเล่านิทานครูเล่านิทานโดยใช้สื่อประกอบการเล่าเช่นรูปภาพคุณต่างๆเป็นต้นในระหว่างการเล่ามีการสนทนาซักถามหรือให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่าเช่นช่วยนับจำนวนช่วยเปรียบเทียบความยาวเป็นต้นเพื่อให้เด็กได้ฝึกทักษะในเรื่องการนับการรู้ค่าตัวเลขตามจุดประสงค์ของการเล่านิทานเรื่องนั้น

2. ชั้นสรุปเด็กและครูร่วมกันสนทนาสรุปเนื้อหาของนิทานและร่วมกันทำกิจกรรมทบทวนนิทานที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ตามจุดประสงค์ของนิทานเรื่องนั้น

กิจกรรมครั้งนี้จัดสัปดาห์ละห้าวันจัดหนึ่งสัปดาห์ได้แก่วันจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส และวันศุกร์ครั้งละ 20 นาที ในช่วงเวลา 10:00 น. ถึง 10:20 น. นิทานที่ใช้ในการส่งเสริมทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยมีทั้งหมดห้าเรื่องเรียงลำดับตามวันที่ปฏิบัติกิจกรรมและจุดประสงค์ที่ต้องการส่งเสริมดังนี้

สัปดาห์ที่	วันที่ทำการทดลอง	เรื่อง	ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์
1	จันทร์	เม่นหลบฝน	การนับจำนวน
2	อังคาร	กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน	การนับจำนวน
3	พุธ	อ่านสนุกตอนนับฝั่ง	การนับจำนวน
4	พฤหัสบดี	หมู่บ้านของผม	การนับจำนวน
5	ศุกร์	เมี้ยวเมี้ยว มา มา จะพาไปหาแม่	การนับจำนวน

บทบาทครูในการเล่านิทาน

ในการเล่านิทานครูควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานให้เข้าใจ
2. จัดซื้ออุปกรณ์สถานที่ประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทานให้พร้อม
3. สร้างข้อตกลงเบื้องต้นกับเด็กเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวขณะฟังนิทาน
4. ระหว่างดำเนินกิจกรรมการเล่านิทานครูใช้คำถามเกี่ยวกับคณิตศาสตร์พื้นฐานที่กำหนดไว้ในแผนตามจุดประสงค์ของการเล่านิทานแต่ละเรื่อง

5. ในการทำกิจกรรมทบทวนครูเชิญชวนให้เด็กทุกคนได้ร่วมกิจกรรมและให้ความสำคัญเด็กทุกคนรวมทั้ง

สังเกตความถูกต้องของคำตอบในขณะที่เด็กแต่ละคนทำกิจกรรม

6. ในการตอบคำถามครูให้เด็กทุกคนช่วยกันตรวจคำตอบถ้าเด็กตรวจคำตอบผิดครูชี้แนะคำตอบที่ถูกให้

บทบาทเด็กในการฟังนิทาน

1. ปฏิบัติตามข้อตกลงในการฟังนิทาน
2. ตอบคำถามระหว่างการเล่านิทาน
3. ตอบคำถามและปฏิบัติกิจกรรมทบทวนหลังจบการเล่านิทาน

การประเมินผล

- สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของเด็กในการฟังนิทานและตอบคำถาม
- สังเกตการณ์มีส่วนร่วมของเด็กในการปฏิบัติกิจกรรมทบทวน

แผนการจัดประสบการณ์
หน่วย คณิตศาสตร์แสนสนุก
นิทาน เรื่อง เม่นหลบฝน เด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี
วันจันทร์ที่ 17 เดือน กรกฎาคม พ.ศ 2560 เวลา 20 นาที
(10.00-10.20 น)

1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม

- 1) การใช้นิทานส่งเสริมการนับจำนวน
- 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
- 3) นำตัวเลขมาจับคู่กับจำนวนรูปภาพที่เท่ากับจำนวนตัวเลขได้

3. สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

- นิทานส่งเสริมทักษะการนับจำนวน
- นับค่าจำนวน เลข 1-5 ได้

2) ประสบการณ์สำคัญ

การคิด

- การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต

การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์การนับจำนวนได้

4. วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง "กระต่ายน้อย"

ขั้นสอน

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง "เม่นหลบฝน" มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง "เม่นหลบฝน" ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง "เม่นหลบฝน" โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพรวมนับจำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง "เม่นหลบฝน"
6. ให้เด็กแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในภาพ "ลิง" ที่มีจำนวน 1 ตัว

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลงกระต่ายน้อย

2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 1-5
3. แผ่นภาพประกอบนิทานเมนูหลบฝน”ขนาด 15x22 นิ้ว จำนวน 15 แผ่นภาพ
4. แบบทดสอบจับคู่จำนวนภาพกับตัวเลขที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าจำนวน
2. การตอบคำถาม เกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม
2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

7. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ	3	ดี
ระดับ	2	พอใช้
ระดับ	1	ปรับปรุง

เพลงกระต่ายน้อย

ฉันเป็นกระต่ายตัวน้อย ตัวน้อย มีหางเดียว
 สองหูยาวสั้นกระดุกกระดิกกระดิก
 กระโดดไปมา ทำท่ากระดุกกระดิก
 เพื่อนที่รักของฉันคือเธอ

นิทานเรื่อง เมนูหลบฝน

วันหนึ่งขณะที่ฝนตกหนักกระต่ายวิ่งเข้าไปหลบฝนอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง จากนั้นลิงก็วิ่งเข้าไปหลบฝนด้วยสุนัขจึงจอกวิ่งเข้าไปหลบฝนด้วยอีกตัว แล้วก็มีการวิ่งไล่ต้อนไล่ต้อนและซ่างวิ่งเข้ามาหลบฝนที่ใต้ต้นไม้ต้นเดียวกัน นี่เพิ่มขึ้นทีละตัวๆจนต้องนั่งเบียดกันฝนยังไม่หยุดสัตว์ตัวที่สิบวิ่งเข้ามาขอ หลบฝนด้วยอีกตัวสัตว์ทุกตัวต่างก็ตกใจเพราะมันเป็นเมนูซึ่งมีขนแหลมทั้งตัว สัตว์ทุกตัวกลัวว่าขนของมันจะทิ่มแทงเอาแต่ที่สุดสัตว์ต่างๆก็แก้ปัญหาได้ โดยให้มันยืนอยู่ใต้ท้องซ่างส่วนสัตว์อื่นๆอยู่บนหลังซ่างบ้างอยู่ซ่างๆซ่างบ้าง สัตว์ทั้งสิบตัวจึงหลบฝนอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

ในการทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนมาก เพราะสังเกตว่า เด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมาก เด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำ กิจกรรมด้วยตนเอง เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น มีความสนใจในการทำ

กิจกรรมในครั้งนี้ดี รู้จักการนำจำนวนสัตว์ จากการฟังนิทานได้ตามความสามารถของแต่ละคน และสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

แผนการจัดประสบการณ์

หน่วย คณิตศาสตร์แสนสนุก

นิทาน เรื่อง “กุงกิงเพื่อนรักบ้าน” เด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี
วันอังคารที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ 2560 เวลา 20 นาที
(10.00-10.20 น)

- 1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์**
- 2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม**
 - 1) การใช้นิทานส่งเสริมการนับจำนวน
 - 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
 - 3) นำตัวเลขมาจับคู่กับจำนวนรูปภาพที่เท่ากับจำนวนตัวเลขได้
- 3. สาระการเรียนรู้**
 - 1) สาระที่ควรเรียนรู้**
 - นิทานส่งเสริมทักษะการนับจำนวน
 - นับค่าจำนวน เลข 1-5 ได้
 - 2) ประสบการณ์สำคัญ**
 - การคิด**
 - การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต
 - การใช้ภาษา**
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์การนับจำนวนได้
- 4. วิธีดำเนินกิจกรรม**
 - ขั้นนำ**
 - 1.เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง “เต่า”
 - ขั้นสอน**

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง “กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน” มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
 3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน”
- ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง “กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน” โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพร่วมนับจำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง “กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน”
6. ให้เด็กแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในภาพ “หมู” ที่มีจำนวน 2 ตัว

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลง เต่า
2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 1-5
3. แผ่นภาพประกอบนิทานเมนูหลบฝน”ขนาด 14x20 นิ้ว จำนวน 26 แผ่นภาพ
4. แบบทดสอบจับคู่จำนวนภาพกับตัวเลขที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าการนับจำนวน
2. การตอบคำถาม เกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม
2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

7. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ	3	ดี
ระดับ	2	พอใช้
ระดับ	1	ปรับปรุง

เพลงเต่าน้อย

เต่า เต่า เต่ามันมี 4 ขา
4 ตีนเดินมามันทำหัว
จิกจุกๆ (ซ้า)

นิทานเรื่อง กุงกิ้งรักเพื่อนบ้าน

กุงกิ้งหนูน้อยแกล้มใสเบื่อกบานสุขใจหัวเราะเริงร่าวันหยุดกุงกิ้งอยู่บ้านนั่งอ่านนิทานอยู่บนชิงช้า

ตั้งห้อง...เสียงกริ่งประตูยินชะเง้อดูเอ๊ะ!ใครมาหาเอ๊ะ!อ้อ!นั่นพี่ลูกตาล...ที่
อยู่ข้างบ้านถืออะไรมา
สวัสดีจ้ากุงกึ่งนี่ขนมผิงเอามาฝากขอบคุณมากค่ะพี่ลูกตาลจ๋าของมาวาง
เอาไว้พอหันกลับไปเอ๊ะ!ใครเดินมายายนวลอยู่บ้านตรงข้ามเดินหัวข้าวหลาม
มาเต็มตระกร้า
กุงกึ่งรีบเดินออกไป“หนูช่วยถือให้นะจะยายจ๋าพอเดินถึงบ้านยายนวลก็เห็น
ตาม้วนกำลังตากผ้าวางของแล้วเดินเข้าไป“หนูช่วยตากให้นะจะตาจุงกึ่ง
ช่างมีน้ำใจตายายจึงให้ข้าวหลามกลับมา
อาตัมร้องทักเสียงใสจากบ้านถัดไปประตูสีฟ้ากุงกึ่งรีบยกมือไหว้พร้อมกล่าว
ทักทายสวัสดีค่ะ
ถึงบ้านกุงกึ่งแปลกใจเอ๊ะ!กลิ่นอะไรหอม...หอมลอยมาไอ้โห...ไก่ทอดกรอบ
กรอบกุงกึ่งชอบชอบจริงๆแม่จำแบ่งไก่ใส่จานหลายใบแล้วนำไปให้เพื่อนบ้าน
ถ้วนหน้าทุกคนยิ้มแย้มรับไว้ขอบคุณน้ำใจที่มอบให้มา
เพื่อนบ้านชื่นชมกุงกึ่งน่ารักจริงๆชอบชั้นอาสาแบ่งปันด้วยความเต็มใจไม่หวัง
สิ่งใดมีน้ำใจนักหนา
เพื่อนบ้านกุงกึ่งแสนดีหยิบยื่นมิตรีเอื้อเฟื้อเฟื่องพาจริงใจ

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

ในการทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนมาก เพราะสังเกตว่า
เด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมาก เด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำ
กิจกรรมด้วยตนเอง เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น มีความสนใจในการทำ
กิจกรรมในครั้งนี้ดี รู้จักการนำจำนวนสัตว์ จากการฟังนิทานได้ตามความ
สามารถของแต่ละคน และสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

แผนการจัดประสบการณ์

หน่วย คณิตศาสตร์แสนสนุก

นิทานเรื่อง “อ่านสนุกตอนนับผิง” เด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี

วันพุธที่ 19 เดือน กรกฎาคม พ.ศ 2560 เวลา 20 นาที

(10.00-10.20 น)

- 1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์**
- 2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม**

- 1) การใช้นิทานส่งเสริมการนับจำนวน
- 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
- 3) นำตัวเลขมาจับคู่กับจำนวนรูปภาพที่เท่ากับจำนวนตัวเลขได้

3. สารการเรียนรู้

1) สารที่ควรเรียนรู้

- นิทานส่งเสริมทักษะการนับจำนวน
- นับค่าจำนวน เลข 1-5 ได้

2) ประสพการณ์สำคัญ

การคิด

- การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต

การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์การนับจำนวนได้

4. วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง "ผึ้งน้อย"

ขั้นสอน

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง "อ่านสนุกตอนนับผึ้ง" มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง "อ่านสนุกตอนนับผึ้ง" อ่านสนุกตอนนับผึ้ง" ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง "อ่านสนุกตอนนับผึ้ง" โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพรวมนับจำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง "อ่านสนุกตอนนับผึ้ง"
6. ให้เด็กแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในภาพ "รถ" ที่มีจำนวน 3 คัน

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลง "ผึ้งน้อย"
2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 1-5
3. แผ่นภาพประกอบนิทานอ่านสนุกตอนนับผึ้ง" ขนาด 10x18 นิ้ว จำนวน 11 แผ่นภาพ
4. แบบทดสอบจับคู่จำนวนภาพกับตัวเลขที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าการนับจำนวน

2. การตอบคำถาม เกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข
เครื่องหมายการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม
2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

7. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ	3	ดี
ระดับ	2	พอใช้
ระดับ	1	ปรับปรุง

ผิงน้อย

หิง หิง ผิงน้อยบินหารัง
หิง หิง ผิงน้อยบินหารัง
ผิงน้อยจำ จำ จำ เจ้าบินหาอะไร
รีบตอบเร็วไว นันบินหารัง
รีบตอบเร็วไว นันบินหารัง

นิทานเรื่อง อ่านสนุกตอนนับผิง

หิง หิง บินมาทางไหน มองมองไปเห็นผิง 1 ตัว

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

ในการทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนมาก เพราะสังเกตว่าเด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมาก เด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำกิจกรรมด้วยตนเอง เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น มีความสนใจในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ดี รู้จักการนำจำนวนสัตว์ จากการฟังนิทานได้ตามความสามารถของแต่ละคน และสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

แผนการจัดประสบการณ์
หน่วย คณิตศาสตร์แสนสนุก
นิทาน เรื่อง “หมู่บ้านของผม” เด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี
วันพฤหัสบดีที่ 20 เดือน กรกฎาคม พ.ศ 2560 เวลา 20 นาที
(10.00-10.20 น)

1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม

- 1) การใช้นิทานส่งเสริมการนับจำนวน
- 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
- 3) นำตัวเลขมาจับคู่กับจำนวนรูปภาพที่เท่ากับจำนวนตัวเลขได้

3. สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

- นิทานส่งเสริมทักษะการนับจำนวน
- นับค่าจำนวน เลข 1-5 ได้

2) ประสบการณ์สำคัญ

การคิด

- การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต

การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกรักด้วยคำพูด
- การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์การนับจำนวนได้

4. วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง “นิ้วทั้งสิบ”

ขั้นสอน

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง “หมู่บ้านของผม” มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “หมู่บ้านของ

ผม” ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม

4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง “หมู่บ้านของผม” โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพรวมนับจำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง “หมู่บ้านของผม”

6. ให้เด็กแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในภาพ “ดินสอ” ที่มีจำนวน 4 ด้าม

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลง”นิ้วทั้งสิบ”

2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 1-5

3. แผนภาพประกอบนิทานหมู่บ้านของผมขนาด 10x20 นิ้ว จำนวน

11 แผนภาพ

4. แบบทดสอบจับคู่จำนวนภาพกับตัวเลขที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าการนับจำนวน

2. การตอบคำถาม เกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม

2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

7. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ

3

ดี

ระดับ

2

พอใช้

ระดับ

1

ปรับปรุง

เพลงนิ้วทั้งสิบ

นิ้วโป้งอยู่ไหนอยู่นี้จะ อยู่จะ
สุขสบายดีหรือไรๆสุขสบายทั้งกายและใจ
ไปก่อนลาสวัสดิ์
(นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย นิ้วนั้น)

นิทานเรื่องหมู่บ้านของผม

เช้าวันหนึ่งอากาศสดชื่นพีหนอนเสื่อตื่นแต่เช้าเพื่อมาเล่าเรื่องราวสนุกสนุกให้
เด็กเด็กฟังสวัสดิ์ครับเด็กเด็กวันนี้ผมพีหนอนเสื่อเดินทางมาหนึ่งตัวหรือตัว
เดียวแต่ทำไมเดียวดายนะครับ

เพราะว่าผมมีเพื่อนสองตัวคือพีหนอนข้างกับพีหนอนหมูครับ

เราสามตัวเป็นเพื่อนรักกันไปไหนไปด้วยกันชอบเล่นด้วยกันทุกวันครับ

อาหารที่พวกเราชอบกินมากที่สุดคือใบไม้กินครั้งละสี่ใบครับจะอิมพอดี

นอกจากพวกเรา ที่หมู่บ้านของเรายังมีเจ้าเต้าน้อยห้าตัวที่ชอบมานอน

อาบแดดด้วยครับ

และยังมีพวกลิงจอมกวนอีกหกตัวครับเกเรสุดๆต้องยกให้พวกนี้เลยครับปู

ก้ามดาบเจ็ดตัว

ฝนตกที่ไรหนวกหูทุกทีกับเจ้ากบแต่ตัวนี้ครับเพราะชอบร้องโอบโอบ

เพื่อนผมกลุ่มนั้นนอกจากจะว่ายน้ำเก่งแล้วอย่างสวยงามอีกต่างหากครับพวกปลาแสนสวยนั่นเองวันนี้ไหว้มากับฝูงแก้วตัวเลยครับแต่ผมชอบเพื่อนกลุ่มนี้ที่สุดครับเพราะพวกเขาขยันที่สุดเลยชวนมด 10 ตัวนั่นเองครับ เพื่อนเพื่อนรู้มั๊ยครับว่าหมู่บ้านของผมอยู่ที่ไหนและตอนนี้ผมอยู่กับเพื่อนเพื่อนทั้งหมดกี่ตัวเอ่ยสำหรับวันนี้ผมลาไปก่อนนะครับบายบาย

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

ในการทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนมาก เพราะสังเกตว่าเด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมาก เด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำกิจกรรมด้วยตนเอง เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น มีความสนใจในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ดี รู้จักการนำจำนวนสัตว์ จากการฟังนิทานได้ตามความสามารถของแต่ละคน และสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

แผนการจัดประสบการณ์

หน่วย คณิตศาสตร์แสนสนุก

นิทาน เรื่อง “เมี้ยวเมี้ยว มา มาจะพาไปหาแม่” เด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี
วันศุกร์ที่ 20 เดือน กรกฎาคม พ.ศ 2560 เวลา 20 นาที
(10.00-10.20 น)

- 1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์**
- 2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม**
 - 1) การใช้นิทานส่งเสริมการนับจำนวน
 - 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
 - 3) นำตัวเลขมาจับคู่กับจำนวนรูปภาพที่เท่ากับจำนวนตัวเลขได้
- 3. สาระการเรียนรู้**
 - 1) สาระที่ควรเรียนรู้**
 - นิทานส่งเสริมทักษะการนับจำนวน
 - นับค่าจำนวน เลข 1-5 ได้
 - 2) ประสบการณ์สำคัญ**
 - การคิด**
 - การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต
 - การใช้ภาษา**

- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์การนับจำนวนได้

4. วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง แมวเหมียว

ขั้นสอน

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง “เหมียวเหมียว มา มาจะพาไปหาแม่” มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “เหมียวเหมียว มา มาจะพาไปหาแม่” ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง “เหมียวเหมียว มา มาจะพาไปหาแม่” โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพพร้อมนับจำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง “เหมียวเหมียว มา มาจะพาไปหาแม่”
6. ให้เด็กแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในภาพ “ลูกบอล” ที่มีจำนวน 5 ลูก

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลง แมวเหมียว
2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 1-5
3. แผ่นภาพประกอบนิทาน “เหมียวเหมียว มา มาจะพาไปหาแม่” ขนาด 12x22 นิ้ว จำนวน 13 แผ่นภาพ
4. แบบทดสอบจับคู่จำนวนภาพกับตัวเลขที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าการนับจำนวน
2. การตอบคำถาม เกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม
2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

7. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ	3	ดี
ระดับ	2	พอใช้
ระดับ	1	ปรับปรุง

เพลงแมวเหมียว

แมวเอ๋ยแมวเหมียว ร้องเรียกเหมียวๆประเดี๋ยวก็มา
เกล้าแข่งเกล้าขานาเอ็นดู
รู้จักเอารักมาต่อตั้ง คำๆเดินย่ำระวังหนู
นับว่าแมวนั้นกตัญญู คอยดูอย่างไวๆอะไรเลย

นิทานเรื่อง“เหมียวเหมียว มา มาจะพาไปหาแม่”

เหมียวเหมียว มา มา จะพาไปหาแม่
เหมียวเหมียว เสียงลูกแมวร้องหาแม่
เหมียวเหมียว มา มา จะพาไปหาแม่
แก้มใสอุ้มลูกแมวทั้ง 3 ตัว แต่อุ้มไม่ไหว แก้มใสจะทำอย่างไรนะ
แก้มใสอุ้มลูกแมวใส่กล่องทีละตัว ทีละตัว
แต่ลูกแมวป็นออกจากกล่อง
แก้มใสอุ้มลูกแมวใส่กล่องอีก
ลูกแมวก็ป็นออกจากกล่องอีก
อ้าว อย่าออกไปสิ
เหมียวเหมียว มา มา จะพาไปหาแม่
อย่าป็นสิ
เหมียวเหมียว มา มา จะพาไปหาแม่
อ้าว กล่องคว่ำ ทำยังไงสิ
ใส่กล่องใหญ่อย่างนี้ ป็นออกไปไม่ได้แล้ว
เหมียวเหมียว มา มา จะพาไปหาแม่
แก้มใสดีใจ ค่อยๆ อุ้มลูกแมวใส่กล่องใบใหญ่
แล้วพาแม่ไปหาแม่
บรี้นบรี้นเหมียวเหมียว
ลูกแมวมาแล้ว แม่แมวอยู่ไหนเอ๋ย
แม่แมวดีใจที่ได้เห็นลูกแมว
ลูกแมวดีใจที่ได้กินนมแม่
แก้มใสก็ดีใจได้พาลูกแมวมาหาแม่
เหมียวเหมียวเหมียว

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

ในการทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนมาก เพราะสังเกตว่า
เด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมาก เด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำ
กิจกรรมด้วยตนเอง เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น มีความสนใจในการทำ

กิจกรรมในครั้งนี้ดี รู้จักการนำจำนวนสัตว์ จากการฟังนิทานได้ตามความสามารถของแต่ละคน และสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

**ภาพกิจกรรมการเล่านิทาน
เรื่องเม่นหลบฝน**



ภาพกิจกรรมการเล่านิทาน

เรื่อง กุ้งกิ้งรักเพื่อนบ้าน



ภาพกิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องอ่านสนุกตอนหับผึ้ง



หึ่ง หึ่ง บินมาทางไหน

ไปเห็นผึ้ง 1 ตัว



๑

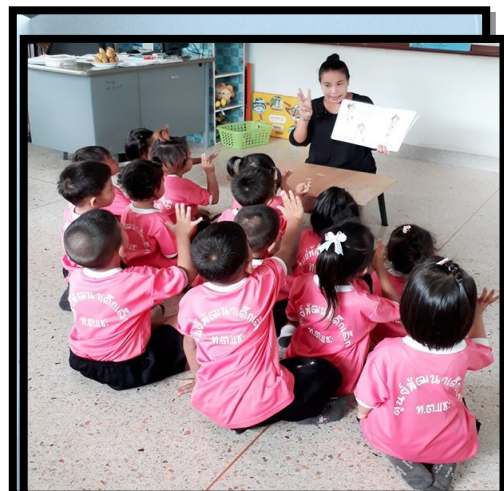


ภาพกิจกรรมการเล่านิทาน เรื่องหมู่บ้านของผม





**ภาพกิจกรรมการเล่านิทาน
เรื่องเมี้ยวเมี้ยว มา มา จะพาไปหาแม่**



ภาพการทำแบบทดสอบ



ประวัติผู้วิจัย



ชื่อ ชื่อสกุล
วันเดือนปีเกิด
สถานที่เกิด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน

นางวราพร ภู่ครบุรี
28 กันยายน 2521
อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา
74 หมู่ 7 บ้านดอนสำโรง ตำบลอรพิม
อำเภอครบุรี
จังหวัดนครราชสีมา 30250

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ผู้ดูแลเด็ก
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลแะ อำเภอ
ครบุรี
จังหวัดนครราชสีมา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2556
เทคโนโลยีนครราชสีมา

วิทยาลัยเกษตรและ

กำลังศึกษา
ราชภัฏสวนดุสิต

(สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
ค.บ.(การศึกษาปฐมวัย)สถาบัน

